

De wereld van Engelen en Demonen

Bijbelstudie, 16-3-1999, R. Brinkman. <http://www.bijbelaktueel.nl>

De Bijbel toont ons naast de zichtbare wereld ook een onzichtbare wereld welke voor een groot deel buiten de normale, menselijke, waarneming ligt: de geestelijke wereld; de wereld van engelen en demonen. Deze Bijbelstudie bespreekt deze onzichtbare wereld: de wereld van Engelen en Demonen.

Naast mensen heeft God ook engelen geschapen. Het zijn intelligente wezens, welke Hem ten dienste staan. Een deel van deze engelen is van Hem afgevalen: satan en zijn demonen. Zij vormen de anti-wereld van God, een bedriegelijke schijnwereld.

Hoe weten wij van de geestelijke wereld

- De wereld om ons heen leert ons over deze wereld.
Door de hele geschiedenis heen hebben mensen geweten van de wereld van ‘machten’ of ‘krachten’. Denk hierbij aan hekserij, afgoderij, geestenverering, occultisme, etc. De tegenwoordige, moderne, mens houdt zich hier in **toenemende mate** mee bezig. De wereld om ons heen ontkent deze ‘geestelijke wereld’ dus niet, integendeel: denk aan bijv. verschijnselen als “paravisie”, “jomanda”, alternatieve (occulte) genezers, etc., etc.
- De Bijbel leert ons over deze wereld.
De Bijbel geeft veel informatie over deze wereld, maar waarschuwt ons tevens ons er niet mee in te laten.
Lev. 19:26-31
 - Niets met bloed eten – had alles te maken met gebruiken uit de occulte wereld, waar bloed als symbool van leven gezien werd en daarom genuttigd werd. Zie ook Hand. 15:28, 29.Deut. 18:9-12
 - Het zijn gruwelen welke bedreven werden door de volken om hen heen.

Wat weten wij van de geestelijke wereld

Er zijn twee soorten verschillende ‘openbaringsvormen’, twee **bronnen**, welke ons over deze wereld vertellen.

- De Bijbel
deze toont ons dat de engelen geschapen wezens zijn: Hebr. 1:7, dit in tegenstelling tot “de Zoon”, Hebr. 1:8, deze is **niet** geschapen. Tevens leert de Bijbel, Hebr. 2:2-9, dat zij ten dienste van God staan, ten dienste van Zijn heilsplan. Zij zijn zijn boodschappers.
- De gevallen engelen
zij **openbaren zichzelf** aan de mensen als ‘goden’, bijvoorbeeld in de godendienst van het Hindoeïsme. Ook manifesteren zij zich –even als hun Meester—als ‘engelen des lichts’: 2 Kor. 11:4. Het zijn engelen welke zich voordoen als gezanten van de ‘goddelijke wereld’, welke het zogenaamd goed voor hebben met de mensheid, maar als enig doel hebben de mensen aan zich te binden, of, beter gezegd: te binden aan hun heerser: satan.
[lees hierover bijv. het boekje “Irene, Jezus heeft je lief”].

Resumerend: er zijn twee verschillende soorten engelen; engelen welke tot God’s Rijk behoren en Hem ten dienste staan en engelen welke ten dienste van een andere wereld staan: het rijk van satan. Beide zijn echter ooit door God geschapen.

Kenmerken van engelen zijn:

- Verstand;
- Wil;
- gevoel (blijdschap e.d.);
- tijd kennen zij niet;
- geschapen – voor de aarde!;
- ontelbaar;
- zij huwen niet (geslachtsloos?) en
- zijn onsterfelijk.

Vergelijk onder andere: Lukas 15:7, Matt. 22:30, Hebr. 12:22, Lukas 20:36.

De gevallen engelen

Aangezien er een tweedeling is binnen de wereld van engelen, is het van belang te weten met welke engelen wij, als mensen, te maken hebben.

Oorsprong en toekomst van de gevallen engelen

De ontstaansgeschiedenis van de gevallen engelen ligt in de zondeval van satan; hij was de **hoogste engel**, de **lichtdrager**: Lucifer. In de Bijbel komen wij hem onder andere tegen in Ezechiël 28:14-15 (ev). De satan wordt hier de koning van Tyrus genoemd. Deze vergelijking is niet zo vreemd als wij kijken naar het karakter van Tyrus: geldzucht, leugen en bedrog zijn zijn kenmerken. Toen satan viel, zijn talloze engelen in opstand tegen God hem gevolgd. Vgl. ook Mat. 12:24. Hieruit blijkt dat ook de Farizeeën wisten van het feit dat Beëlzebul – een andere naam voor satan—de ‘overste der geesten’ was. Met andere woorden: in zijn val was hij niet alleen gevallen.

- De gevallen engelen zijn hun **oorsprong ontrouw** geworden: Judas vrs. 6;
- Zij rebelleren niet alleen tegen God hiermee, maar **strijden ook met Gods trouwe dienaren**: Daniël 10:13, 20, 21. De engel welke Daniel komt inlichten over de toekomst heeft 21 dagen gestreden met de ‘vorst van het Koninkrijk der Perzen’, en moet daarna weer strijden met de ‘vorst van Griekenland’. Dit gaat niet over **letterlijke** vorsten maar **geestelijke machten** aangezien de betreffende engel zelf ook een boodschapper uit de geestelijke wereld is.
Terzijde: Michaël is “uw vorst” (vrs. 21). Met andere woorden: Michaël is de engel welke in de Hemelse gewesten Israël vertegenwoordigd. De engel welke Daniel komt boodschappen ‘stond Darius de Meder tot een helper en toevlucht’. Het is ook deze Darius de Meder welke Daniël in de leeuwenkuil wierp maar.. tot erkenning van God kwam; uit het feit dat een engel van God hem terzijde stond kan geconcludeerd worden dat Darius de Meder een bijzonder man moet zijn geweest.
- Zij worden uiteindelijk door Michael en zijn strijdengelen **uit de hemelse gewesten** geworpen. Openbaringen 12:7-12. Hieruit blijkt, zoals ook uit het boek Job, dat zij nog steeds toegang tot de hemelse gewesten hebben, sterker: satan **klaagt ons dag- en nacht aan** bij God. Vgl. ook Job 1:6-11.

De oorsprong en woning van de gevallen engelen ligt dus in de hemelse gewesten!!

Zij zijn als hemelse wezens geschapen, maar zijn volkomen verdorven geraakt. Voor hen is geen redding mogelijk, zij zijn voor het eeuwige vuur voorbestemd: Matteus 25:41. Zij hebben er zelf voor gekozen deze hemelse woning en hun oorspronkelijke bestemming te verlaten. Zij worden sindsdien ‘demonen’ genoemd.

Demonen zijn dus niet --zoals bijvoorbeeld de spiritisten of animisten beweren/geloven-- de geesten van overledenen, deze bevinden zich in het dodenrijk, maar gevallen engelen.

Actieve- en gebonden demonen

Er is in de demonenwereld een verschil te maken tussen de actieve- en gebonden demonen.

Actieve demonen zijn demonen welke nu dagelijks de mensen verleiden. De gebonden demonen zijn demonen welke reeds door God zijn gebonden. Een voorbeeld hiervan is **denk ik** de vier engelen uit Openbaringen 9:14, welke gebonden zijn door God, maar natuurlijk ook het eerder gelezen Judas vrs. 6 laat ons zien dat er engelen zijn welke door God gebonden zijn:

“En dat Hij engelen, die aan hun oorsprong ontrouw werden en hun eigen woning verlieten, voor het oordeel van de grote dag met eeuwige banden onder donkerheid heeft bewaard gehouden”.

Vergelijk ook 2 Petrus 2:4.

Rangorde en taak van engelen

Over de rangorde onder de engelen is weinig bekend, maar deze is er wel. De engelenwereld is ordelijk georganiseerd en dit is niet verwonderlijk. Zoals in de Gemeente –het Lichaam van Christus—orde behoort te zijn (1 Kor. 14:40), er in de schepping orde is zal er ook orde zijn in de Hemelse gewesten: “Want God is geen God van wanorde” (1 Kor. 14:33).

Zoals we al eerder zagen kent elk volk zijn eigen engel: **Michael** is de engel voor Israel. Het is ook de engel welke als **aartsengel** wordt aangeduid en is duidelijk een van de machtigste en hoogst geplaatste engelen. Uit de Bijbel kunnen wij niet lezen dat er meer engelen zijn welke deze aanduiding hebben en daarbij is hij de engel **welke waakt over God’s uitverkoren volk**. Michael is ook de engel welke **twist met de duivel** over het lichaam van Mozes (Judas vrs. 9). *De conclusie kan bijna niet anders zijn dan dat Michael de plaats bekleed welke de satan bekleede voordat hij tegen God in opstand kwam?*

Een andere hoogstaande engel is Gabriël: een van de voornaamste boodschappers; af te leiden uit het soort boodschappen welke hij bracht (bijv. Dan. 8:16 e.v., 9:21 e.v., Luk. 1:26 e.v.): **het bekendmaken van Gods heilsplan** (de 70 jaarweken, de geboorte van Christus).

Dit zijn dus de bekendste engelen, engelen welke met name genoemd worden. Daarnaast zijn er nog heel veel andere engelen, welke allemaal hun eigen taak hebben binnen de Hemelse rangorde van 'overheden' en 'machten'; Efeze 1:21, 3:10. Ook noemt de Bijbel nog de 'troonengelen' (cherubs, o.a. Ez. 10:1) **waarop God troont** (o.a. 1 Samuel 4:4, 2 Kon. 19:15, Psalm 80:2) en de serafs welke alleen in Jesaja 6:2, 7 genoemd worden. Zij roepen God lof toe. Samen met de Cherubs zijn zij dus **voortdurend in Gods aanwezigheid**. Daarnaast worden Cherubs ook genoemd als bewakers van de hof van Eden.

De taak van engelen is veelomvattend; onder andere:

- zij verheerlijken God;
- zij dienen Christus;
 - voor zijn geboorte: Luk. 1:26;
 - beschermden hem als kind: Matt. 2:13;
 - dienden hem na de verzoeking in de woestijn: Matt. 4:11;
 - rolden de steen weg van het graf bij de opstanding: Matt. 28:2;
 - waren boodschappers van Zijn opstanding: Matt. 28:5, 6
- dienen de gelovigen in het algemeen: Hebr. 1:14;

daarnaast zijn zij betrokken bij:

- de verhoring van het gebed: Gen. 19:5 (op voorspraak van Abraham), Hand. 12:6-12;
- Bemoediging van gelovigen: Hand. 27:23, 24;
- Zorg voor gelovigen bij het sterven: Luk. 16:22 (door engelen 'gedragen');
- Zij staan ten dienste van de volken, denk aan eerdere 'vorsten' van volken, dit kan zowel in de bewaring als "tot verderf" (oordelen van God) zijn, afhankelijk van het karakter van een volk: Dan. 10:13, 10:20-21, Openbaringen 8, 9, 10.

De Engel des Heren

Een Bijbelstudie over engelen is niet compleet zonder aandacht te besteden aan de "Engel des Heren". Deze naam komt alleen voor in het oude Testament en het heeft betrekking op de verschijning van Christus op aarde voordat Hij "in het vlees" (als mens) geopenbaard is geweest. Het is dus een verschijnen van God of Christus (deze zijn immers één), in de gedaante van een mens- of engel-achtig persoon.

Voorbeelden hiervan zijn:

- verschijning aan Hagar: Gen. 16:7-10. Alleen al aan de belofte welke de 'Engel des Heren' hier geeft aan Hagar kunnen wij zien dat het hier **geen gewone engel** betreft; immers: deze hebben niet de macht dergelijke beloften te doen. Het moet dus God zelf zijn geweest;
- verschijning aan Abraham: Gen. 22:11, 12. Ook hier blijkt uit de tekst dat het hier absoluut niet om een "gewone" engel kan gaan maar dat dit God Zelf was;
- verschijning aan Manaach en zijn vrouw: Richteren 13:19-22.

God openbaart zich in deze situaties **rechtstreeks** aan gelovigen, wat uiteraard zeer bijzonder is.

Tot slot

Dit onderwerp wordt nauwelijks binnen gelovige kringen besproken. Meestal omdat het niet tot de kern van de Christelijke leer hoort én omdat het niet past binnen ons 'rationalistische denken' om ons bezig te houden met engelen en demonen, de geestelijke, boven-natuurlijke, wereld. Het is daarom des te opvallender dat niet-gelovigen zich (weer) in toenemende mate bezig gaan houden met het 'mystieke'; de wereld van de demonen. Daarom is het toch van belang kennis van deze zaken te hebben; om zodoende onderscheid te kunnen maken.